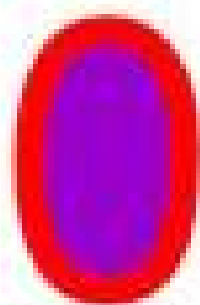

paul blaj

**Memorialul
dantelelor
galbene**

cArtESEŢE

**paul
blaj**

***Memorialul
dantelelor
galbene***

***CJG
Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galati 2012-***

Director CCDJ:
Sergiu Dumitrescu
Coordonator proiect
cArtESEŢE:
Florina Zaharia
Copertă:
Eugen Ungureanu
foto: Ana Blaj
instalația cărții:
Monica Turcu

**paul
blaj**

***Memorialul
dantelelor
galbene***

Colecția „cArtESEŢE”

interior horses

cum stau vrăbiile pe
sârmă așa stau irișii
mei pe tine
și cum tremură copiii
înainte de culcare
așa tremură
glasul meu când te
vorbește
mi-ai reproșa dacă

m-aș sfărâma ca
pietrele
sau dacă trecând pe
stradă te-aș îmbrățișa
fără să mă cunoști
oare până unde ajunge
drumul când coboară
pe venele mele care
se usucă la fel ca
prunele toamna
îmi atingi fața și ne
lipim în două foi de

hârtie
ești firavă precum
îndoielile
când mă cerți mă
apropii mai mult de
durerea ta
îmi vreau înapoi doar
moartea
lasă-mă să fiu
vaporul de hârtie sau
candelabru tăcut
unde va

deasupra
tot ce am îți cântă un
imn pe care nimeni nu
îl regretă
dacă ai veni toată cum
vin transporturile pe
tiruri

psalm pentru tâmplarul meu

să fim amândoi pe un
câmp întins
să călărim la pas
ca și cum am ieși din
moarte
tu să îmi povestești
cum mergeai la
vânătoare
carabinele de apă

animalele atrase de
mirosul tău sfânt
după care obosiți la
conac
ne așternem bucatele
tu faci rugăciunea
iar eu ascult uimit cum
tot ce simt
iese din mine ca o
reclamă reușită
la mulțumire
să fie seară spui

și se face seară între
siluetele noastre
te ridici înalt pe
verandă
scrutezi zarea visător și
îmi dictezi
dragă paul
eu am fost cu tine
apoi te ridici printr-un
stol de vrăbii speriate
dacă nu ai fi
viața asta e doar o

înregistrare proastă
a unui concert pink
floyd
de aceea te văd ca pe
un port
plin cu vapoare într-o
ceață binevoitoare
tu biet tâmplar sortit să
mă iubești
până vreau eu

cu plămâni plini de acel dezastru

nuanțe de roșu vorbeau
în locul buzelor mele
cu parcul de distracții
prin care mă plimb
fără sens pe lume
pentru că sensul este
un ananas fioros
lângă care se odihnește
un pictor de ocazie

mă filase lung
mai lung decât
destinul meu
și mi-am dat seama că
hârtia lui mă poate
înghiți
mesteca digera până
într-o eternitate
relativă

mergeam de mână cu
miriam

ea a vrut un balon
verde eu am vrut un
dirijabil
până când s-a înnorat
între oameni

ploaia poate uda răci
omori dar
nu poate fi sărată
după cum nu îmi pot
plânge dulce
mormintele

ele stau pe deal
îngrădite frumos
precum chemările
vocilor stinse într-o
apă care
a înecat mulți tineri
ca mine

**poemul acesta se
leagăna ca un copil în
mine**

pe malul bărladului în
vechiul târg
al tecucilor
mă fascinează
pământul arat expus la
soare
ca bluza de mătase
a unei tinere

en passant

atunci îmi reprim
îndoielile
respirația mea
se întinde peste
câmpul ce așteaptă
ploile
cum așteptau
prizonierii de război
apa
cu gamelele roase
mi-e drag să văd

fotografii cu jieni
din neamul meu
ce și-au vărsat sângele
pentru micul dejun
îi privesc lung
iar chipul lor hotărât
îmi stârnește mândria
se va face cald
probabil
merită să intrăm în
toate primăverile
cu oasele reci

mausolee vii și sacre
ale altei țări de acum
cea de Sus

**mi-e dor de dumnezeu
și asta e bine**

când mi-e dor de
dumnezeu reacționez
ca indivizii
care s-au lăsat
proaspăt de fumat

simt nevoia să am
ocupație
mănânc biscuiți în
neștire
par epicentrul unui
vulcan
indiferent dacă sunt
într-o poveste
romantică
sau horror
când mi-e dor de
dumnezeu

stau ore întregi
nemișcat și urmăresc
cum se face noapte
nimic nu spulberă
senzația de reîntregire
mama în prag venită
din spania
cu lumină pe chip
când mi-e dor de
dumnezeu ies și joc
baschet
cu adolescenții

printre ei mingea pare
o planetă necreată
plină de farmece
ascunse
dar vin și momente
când sunt inconștient
atunci dorul meu
izbește cutia toracică
precum un ciocănel de
lemn
până când capul îmi
cade pe spate de văd

carul mare
despre care mă
întrebam copil fiind
ce ară
și iar mă simt ogor
între două gospodării
frumoase

din ce în ce mai pustiu aici fără Tine

m-am trezit cu chef de
vorbă

peroram în locul eiffel
tower

ca un om simplu ce își
ia micul dejun

și la un moment dat
am avut impresia că

doar ciugulesc

unde va se crispează un
om apoi moare
altul se ridică
sângerând
din mașina răsturnată
o femeie își privește
fătul mort
fără nicio expresie pe
chip

Doamne mă doare
fierul din spanac
mă doare poala
cerului fără Tine
mă doare fiecare
etichetă dezlipită
de pe borcanul cu
peltea
poate de aceea rămân
în globul de sticlă din
mâna unei fetițe
molestată

**și acum mai am
bătătura de când
scriam data pe caiet**

mă uit îndelung la
brățările de piele
din jurul încheieturii
e o seară carou
trei siluete merg
aiurea cu geți pe
umăr

par mere rostogolite
iar eu mă simt doctor
așteptat de familie

nu te mai iubesc
demult Doamne
pentru că iubirea mea
face alpinism
iar eu resping din toată
făptura
acest versant
un câine se gudură pe

lângă mine semănăm
îmi ridic capul
pe cer zace o lună
timidă

o atmosferă tulbure un
pic mai mult rece
încă iarnă
în care eu drogat
cu Tine îmi simt
semenii aproape
cum numai o idee

poate fi de cel care o
concepe

lumini sure femei
grăbite case în bezne
inelele nu sunt
podoabe
ele renunță la multe
pentru cei care le
poartă
mă rotesc pe loc
și am impresia că am

făcut înconjurul lumii
împreună Tată

**după ce am văruit
mormântul**

bine ai revenit
Dumnezeule
în apartamentul acesta
pustiu cu plante albe
jefuiește-mă de tot

și mai ales ia-mi
disprețul de orgolios
am să îți povestesc
încet cum apa
plutea deasupra mea
iar haina mea albă se
lipise de corp
știi că nu m-ai uitat
am crescut până s-a
aglomerat
negrul gurii mele
mi-e necaz că nu pot

să cad în genunchi
Tată al nostru
poate ce trăiesc e doar
o stradă îngustă
cu semnul de sens unic
smuls la o viitură
a bârladului

**azi sunt pe jumătate
sîrb**

cumpăr suvenire
le verific puterea lor de
amintire
le miros le duc la
ureche
mă întăresc a smoală
dar nu mă las pentru că
Tu mergi uitându-Te
peste umăr

și asta îmi place
mă simt o corabie cu
pânze albe
într-o sticlă privită de
un băiețel
corigent la
matematică
iar dacă mi-ai cere
să-mi măsoar puterea
de a ierta
voi claca după un timp
pleznind de rușine

ca un bărbat ratat
politic
vreau bun-simț cum
vor plantele apă de
munte
și nu mă certa
Doamne
când vezi cum
putrezesc efervescent
totul începe cu atriile
nimicul se rostogolește
până ajunge să poarte

un nume decent
iar aceasta nu e
filosofie

**îmi placi mai mult
decât când chiuleam**

claviculele tale sunt
firave

pentru geaca aceasta
care miroase a mine
ele uită cum uită

vechii luptători
uniformele la naftalină

pune-o pe tine și taci
cum numai

întunecarea

am să te îngân când
îmi ții capul în carnea
ta

de flaut

azi am strâns un pic de

liniște și am turnat-o
peste făptură
mirul de la marginea
metropolei unde vom
locui

când ești se desfac
cerurile
și o columbă mi se
așază pe spate
atentă frumoasă
între voi trebuie să fie

ceva
poate un fir de
Dumnezeu
care intră în șosetele
din lână albă
amintiri de la cei care
ne duceau de mână
la școală

draga mea îți cer să
intri înăuntru cu toate
rimelurile

ai să găsești acolo
lângă fereastră
plantat pentru tine un
bărbat sequoia

**candela mea este
lângă candela ta**

dacă cineva te-ar
smulge și te-ar aduce
aici

din negurile tale
aș îngenunchea în fața
unui criminal în serie
sau aș intra în cartiere
rău famate la ore de
noapte
pentru ca tu să mai
depeni cu mine
amintiri
să îmi povestești cum
mâncai curele
departe de casă

mai departe decât
basmemele
sau cum vă luau ca pe
vite în vagoane spre
siberia

ai fost miner bunicule
și acum vorbim ca
într-o mină dar tu nu
mă mai cunoști
îmi zâmbești la fel
îmi mulțumești când

ne atingem obrazii
sunt bărbatul care se
lasă în voia durerii

au trecut timpurile
când mă ocroteai
stăteam în gazdă
sau iernile la țară
unde podișul e gârbov
subțire ca tine
odată mi-ai făcut două
săni

una mare
alta mică
au rămas în pod iar
podul a rămas în sat
iar satul
nu a mai rămas în
mine

acum predici unui
buket de flori și îmi
spui că ele
au fost întotdeauna

creștine
lângă tine pâlpâie o
biblie pe care am
înmugurit eu
odată

**nici ultimul mugur nu
dezamăgește**

afară se face din ce în
ce mai cald
iar pe ligamentele

mele aurii trece un
scutur
de primăvară
camionul vecinului
îmi înnegrește
pantalonii
am să mă ung cu
nămol galactic
după care am să uit că
există cărți
și filme proaste
ai să speli acest glod

imaginar
vor izbucni poveștile
lui hemingway
sau altul ca el
aprind focul cu negura
din cărbuni
tu mormăi ceva
în limba visului tău
ultima pânză zdrențuită
în tinerețile mele
de corsar

**nu cunosc o armură
mai duioasă**

mergeam amândoi pe
stradă abătuți
eu mai dădeam cu
piciorul într-o piatră
ca într-o minge
aveam cravată de
pionier
și tu mi-ai zis ce vrei

să îți iau
iar vorbele tale intrau
grav în copilăria mea
pentru că purtau toată
dragostea unui tată
pentru singurul lui
băiat
vreau un ceas de mână
am spus
cu fosfor curea neagră
și acesta
a fost primul meu ceas

de mână

acum e printr-un

sertar

cu lentila spartă

fără nimic util ar

spune unii

dar numai un om care

a trăit cu pâine pe

cartelă

știe ce vreau să spun

azi ești cărunt azi sunt

grizonat

mi-e dor să îmi pui iar

acel ceas la mână

când te gândești la

mine

imaginează-ți o

corabie cu pânzele

albe umflate

sfidând toate

submarinele nucleare

pentru că mândria

sângelui
o port în ochi ca pe un
stilet cu numele brișcă
sunt pomul pe
jumătate fulgerat
care poate spera că
cireșele lui au fost
și prilej de bucurie

veneam azi cu mașina
de la focșani
am trecut prin piață ai

luat un pom
când am ajuns acasă
l-ai plantat
atunci am văzut cum
privirea ta ajunge
până la fructele lui
ba poate mai departe
și mi-ai fost drag
ca atunci când m-ai
întrebat pe ce mână
vreau
să port ceasul

paul blaj

Debut (în perioada
studentției): în *România
literară* nr. 31/1997.

Volume publicate:

Muream Vorbelor

(versuri), Editura

Napoca Star, Cluj, 2001

Numen. Gestul

Drumului (poezii),

Editura Napoca Star,

Cluj, 2001.

Monedele Tristhaliei

(versuri), Editura

Napoca Star, Cluj, 2002.

Valsul Vocalei (versuri),

cu o prefață de Paul

Sân-Petru, Editura

Napoca Star, Cluj, 2005.

Graiul cu accent de

mort (versuri), Editura

Napoca Star, Cluj, 2007.

Aristocrația foielii

(poeme), Editura
Napoca Star, Cluj, 2008.

Poetul miazănoapte

(poeme), Editura
Napoca Star, Cluj, 2010.

Mănuși pe nisip

(poeme), Editura
Napoca Star, Cluj, 2010.

Premiul USSR-fil. Bacău,
pentru volumul *Mănuși
pe nisip*, 2011

Poeme înnorate

(poeme), Editura
Napoca Star, Cluj, 2011.

Autor cu drepturi
depline pe site-urile
literare

www.hermeneia.com,

www.poezie.ro și

rețeaua literară.

Membru U.S.R din iunie
2006.

cuprins:

interior horses - 5

psalm pentru tâmplarul
meu - 9

cu plămâni plini de
acel dezastru - 13

poemul acesta se
leagăna ca un copil în
mine - 17

mi-e dor de dumnezeu
și asta e bine - 20

din ce în ce mai pustiu
aici fără Tine - 25
și acum mai am
bătătura de când scriam
data pe caiet - 28
după ce am văruit
mormântul - 32
Azi sunt pe jumătate
sîrb - 35
îmi placi mai mult
decât când
chiuleam - 38

candela mea este
lângă candela ta - 42
nici ultimul mugur nu
dezamăgește - 47
nu cunosc o armură
mai duioasă - 50

**Au mai apărut în
colecția cArtESENȚE:**

**1. nișteversuri - Tudor
Cristian Roșca**

**2. Daniel în groapa cu
lei - Iulian Grigoriu**

**3. Scrum de aripi -
Stela Iorga**

**4. Obiecte de inventar
- Corneliu Antoniu**

5. Sahare și fântâni

(cuburi de aer) -

Angela Ribinciuc

6. Elegiile vieneze -

Victor Cilincă

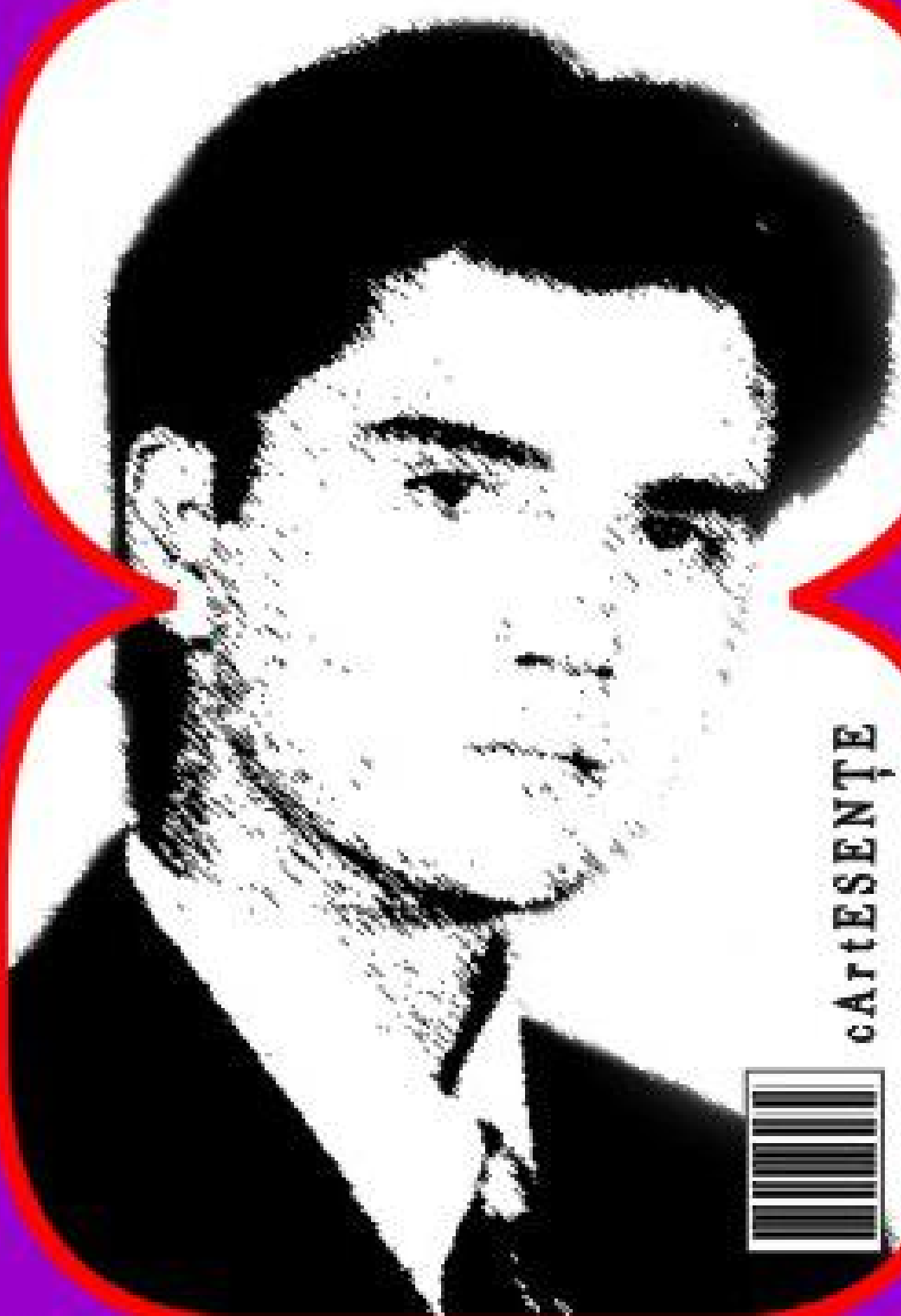
7. Rochia fără sfârșit

- Ion Zimbru

În curs de apariție:

9. Neliniști autumnale

- Vali Crăciun

CARTESENTE

